

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
Ill[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XVI. Ill[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo D. Cæsaribaronio Sorano
S. R. E. Cardinali Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S. Ill[ustrissi]me &
Reu[erendissi]me D[omi]ne.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

284 IUSTI BARONII VETER.
le Sanct^{me} Pater. Mogunt. prid. Idus De-
cemb. M. DCII.

EPISTOLA XVI.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CÆSARI BA-
ronio Sorano S. R. E. Cardi-
nali

IUSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S.

Ill^{me} & Rev^{me} D^{ne}.

AD 18. Calend. Decemb, cum variæ va-
rijs ex causis mihi hinc inde neçtende
fuiſſent moræ, tandem Deo duce, Angelis
comitibus, precibus votisque veſtris ſuffra-
gantibus, *Moguntiam* ſaluus & incolumis
redij, familiamque de manu Dei protecto-
ris optimè cuſtoditam recepi, gratulanti-
bus amicis, applaudentibus vicinis, tripudi-
antibus liberis. Quo nomine, vt debui, di-
uinæ Maieſtati, ac cælitibus omnibus, ma-
ximè glorioſiſſimæ Virgini Matri, ac S. An-
gelo duci ad *S. Crucem* noſtram Sacro inſti-
tuto, gratias cum meis ardentiffimas habui,
habeboque deinceps tanto ardentiores,
quâto maius & inſuetius beneficiũ agnoſco
tã longã tamq; difficilẽ viam vltro citroq;
inoffenſo pede conficere: *Romam* Orbis
Dominam, tantis omnium virtutum lumi-
nibus claram, plenis oculis intueri, tanto-
rum

rum Principum amore, hospitio ac liberalitate frui, viuisque ad pietatem exemplis instrui, quod ego in omni re potissimum iudico. Ô quam sæpe mihi in animo illa sacra cultusq; Romani: Patrum sanctissima Concilia, fumans millenorum Martyrum sanguis, *Baroniana* domus matutinæ vespertinæque religiones, *Oratory* preces, flagra, concentus, aliaq; sexcenta huiusmodi pietatis fomenta alia, quæ ego sic pectori meo insculpsi, vt quandiu *Roma* absum, dulcissima patria carere videar, alienoque solo peregrinari. Sed *Moguntiam* redeo, tutum hactenus asylum nostrum, & vt spero deinceps futurum tutius: siquidem (quod non sine tripudio nuncio) vestristandem commendationibus Spartam diu expectatam hic ab *Illmo Archiepiscopo* nostro nancisci licuit. Quæ si minus spes respõdisset, *Ill^{mus} D. Iulius Herbipolensis Episcopus* & *Franconie Dux* (quem tua atque *Aldobrandini Parauiciniq;* causa nihil non velle intelligo: ita crebrò vestri meminit, ita libenter largiterque vestro mihi nomine honorem habuit) locum in Academia sua destinarat. Neque ego multum ab hoc consilio abhorruissem, nisi multis hactenus beneficijs *Moguntinis* nostris me aliquanto sensissem obstrictiorem.

De *Perusina* ac *Senensis* Laureæ gratulatione,

tione, gratiam tibi ingentem habeo. Nec opus fuisset huc vsque officij descendere, cum mihi hoc vnum in votis esset, meum tibi cæterisque patronis consilium probare. De studio in Ecclesiam & fide, iubeo te quam esse securissimum. Nec quod dubites scribis, scio, sed quia mos est ita monendi, mones, monendoque laudas, *Ouidio* auctore, quem ego hic animi tui interpretem sequor.

*a Ouid. 5.
Trist. 15.*

a Qui monet ut facias, quod iam facis, ille monendo

Laudat, & hortatu comprobat acta suo.

Vale, & mihi vultum moresq; tuos perpetuè ob oculos versari scito, quibus assequendis etsi me nunquam parem fore notui insequar tamen ut potero, & hanc mihi laudem maximam, tibi gratitudinem summam ducam, si ut *Parvus* ille *Iulus* dextræ se patris *Aeneæ*

*b Virgil. 2.
Aeneid.*

b Implicuit, sequiturque patrem non passibus aquis.

Ita & ego vestigijs tuis minori licet pede insistere, nomenque *Baronianum*, *Baroniano* studio & diligentia, probitate etiam & candore (nam cætera altioris cuiusdam æmulationis sunt) cohonestare pro viribus annitar. Vale iterum & cum Illustrissimis Collegis tuis, *Paravicino* atque *Aldobrandino*, quibus simili propè exemplo scripsi,

ater

aternum salue. Mogunt. Prid. Idus Decem.
M. DCII.

EPISTOLA XVII.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. BERNHAR-
dino Paulino Sⁱ Dⁱ Nⁱ CLEMENTIS VIII.
Pontif. Max. Datario.

IUSTVS BARONIVS VETERA-
castrensis S.

Ill^{me} & Rev^{me} D^{ne}.

QVANTA vis amoris sit ac *Φιλανθρωπίας*, vel feræ bestię norunt, atq; an-
niculi bimuliq; infantes. Ut enim hi blan-
dam nutricis vocem obuijs vlnis sequun-
tur, horridam patris fugiunt & auersantur:
ita illæ multis amantibus vicem repende-
runt, si *Plutarcho*, si *Gellio*, si *Aeliano* credi-
mus. Expertus igitur ego nuper in vrbe sin-
gularem quandam tuam in me meosq; hu-
manitatē ac beneficentiam, accensus etiā
varijs & honorificentissimis gētis nostrę tū
hic, tū illic de te p̄conijs & laudibus, eum
erga te animum concepi, quem erga dile-
ctissimos mihi, & sanctiori quadam nota
colendos gerere soleo. Nec mihi satisfeci,
donec hoc ipsum ad te perscriberem. Tegi
recusat amor, multo magis premi, flagratu-
rus tanto impatientius, quanto maioribus
vmbaculis inuolutus fuerit. Flagitabat id
ipsum